

BYTČIANSKA FILATELIA

INFORMAČNÝ BULLETIN VYDÁVA KLUB FILATELISTOV V BYTČI
PRE ČLENOV A PRIAZNIVCOV

Ročník IV.

Číslo 3 / 2014 / 38

FILATELISTICKY NAJDRAHŠÍ PRVÝ DEŇ

Vážení filatelisti, priaznivci filatelie,

do tretieho tohoročného čísla bulletinu Bytčianska filatelia redakčná rada zaradila niečo nové, čo sa nenájde na internete. Úvod do seriálu, ktorý by mal mať mesačné pokračovanie do konca tohto roka. Ide o obdobie približne jedného štvrtstoročia, ako ho v danom čase zaznamenal terajší redaktor Bytčianskej filatelie, keď žil v Bratislave. Kde konkrétne? Na burze v kaviarni Olympia v Bratislave. Autorom je Dr. Otto Gáfa. Zaoberá sa záverom šesťdesiatych rokov, sedemdesiatimi, osemdesiatimi a časťou deväťdesiatych rokov 20. storočia. Spomína ľudí - filatelistov, na ktorých sa v podstate zabúda alebo zabudlo. Preto autor pôvodne seriál nazval „Akoby neboli“. Nadpis bol pomerne „krutý“, hoci možno pravdivý. Na redakčnej rade autor pristúpil na názov „Burza v kaviarni Olympia“. Obsah seriálu autor definoval ako „Filatelisticko-literárny útvar so životopisnými náčrtkami“. Sú to osobné zážitky autora, ktorý v danom čase pracoval v Bratislave, zúčastňoval sa burzy, bol činný v organizačných výboroch výstav organizovaných v Bratislave, bol činný ako podpredseda Mestského výboru ZSF v Bratislave. Je názoru, že je potrebné z dochovaných zápisov zanechať pre generáciu kontinuitu zopár postrehov „s postavami, ktoré sú spoznatelné s menom i bez mena“. Sú to spomienky na generáčnych priateľov, ktorí sa vytrácajú potichučky, v zabudnutí, akoby neboli. Redakčná rada verí, že aj týmto seriálom sa doplní a zachová kus filatelistickej histórie. Tolko na úvod niečoho nového. Jeden seriál o „Sirkových“ fabrikách v Bytči sa uzavrel v druhom ročníku Bytčianskej filatelie, nasleduje nový, filatelistický.

Vážení čitatelia, máme záujem na tom, aby filatelistická publicistika na Slovensku pretrvávala. Z listov prispievateľov vidno, že záujem je a dokonca prichádzajú návrhy, aby sa stránky „otvorili“ aj odborným článkom, nakoľko filatelisti v kluboch spracovali stručné alebo obsažnejšie štúdie, ktoré si žiadajú uverejnenie. Predseda redakčnej rady informoval, že Poštové múzeum a Slovenská filatelistická akadémia už začínajú projekt na tvorbe časopisu, To by bol rozhodne veľký prínos pre prezentáciu odborných príspevkov. My ako klub si to nemôžeme dovoliť. Hoci nechceme nikoho odradiť, musíme pripomenúť, že máme svoj štatút a v ňom zakotvené ustanovenia potvrdzujúce poslanie a náplň klubového spravodajcu. Konštatovali sme, že chceme plniť aj širší rozmer uverejňovaním príspevkov z iných klubov.

Avizovali sme, že v tomto roku budeme pripomínať výročia vo filatelistickom stvárnení. To plníme. Ide nám aj o to, aby tí mladší nemali cestu zarúbanú k poznatkom spred desaťročí a neobávali sa toho, čoho sme sa museli obávať my, keď sa sledovalo, kto čo zbiera, čo kupuje a možno daný seriál o bývalých filatelistických generáciách porozpráva, ako to bolo v nie dávnom kedy.

Redakčná rada bulletinu Bytčianska filatelia

Čím žili slovenskí filatelisti pred sedemdesiatimi rokmi

Vážení čitatelia, ako sme avizovali už v čísle 1/2014, postupne budeme približovať niektoré udalosti spred sedemdesiatich či sedemdesiatich piatich rokov, aby ste sa bližšie oboznámili s dejmi filatelistickej histórie v čase vojnového konfliktu 2. svetovej vojny. V tom čase v okolitom svete sa bojovalo a na Slovensku napríklad filatelia dostávala nové zázemie v organizovanosti. Zakladali sa kluby v ktorých vedľa seba sedeli majetní zamestnávateľia a chudobnejší zamestnanci a svorne filateliu považovali za ušľachtilú zábavu. Dlho sa o tomto čase mlčalo, má sa mlčať ďalej ?

V roku 1944 začal vychádzať časopis Slovenský filatelista ako orgán Zväzu slovenských filatelistických spolkov (ďalej ZSFS), nie ako orgán Klubu slovenských filatelistov v Bratislave. Hneď v úvode prvého čísla časopisu zodpovedný redaktor Dr. Emil Boleslav Lukáč upozornil členov ZSFS, aby nezasielali predplatné, ako tomu bolo do roku 1944. Funkcionárov klubov vyzval, aby administrácii časopisu včas zaslali zoznam členov s uvedením ich adries na priame zasielanie časopisu zdarma. Každému členovi ZSFS !

V príhovore Dr. E. B. Lukáč a Ladislav Novotný uviedli, že ZSFS prevzal redakciu od Klubu slovenských filatelistov v Bratislave na žiadosť vidieckych klubov filatelistov a redakcia sa vynasnaží, aby časopis bol časopisom všetkých filatelistov. Priamo sa konštatovalo: Redakcia sa vynasnaží o získavanie nových spolupracovníkov (dopisovateľov) doma i v cudzine, aby sa náplň časopisu rozšírila čo najviac, aby časopis bol poradcom pre všetkých členov. Uviedli: „Vieme, že bez pomoci filatelistov z vidieka by bola snaha len polovičná. Každú i najmenšiu pomoc vďačne prijmeme, návrhy preštudujeme, články upravíme, pomôžeme každým spôsobom, aby sa čím viacerí mohli spolupráce zúčastniť“.

Minister dopravy a verejných prác Július Stano o. i. uviedol: Založenie ZSFS je významným medzníkom vo vývoji slovenskej filatelie. Filatelisti roztrúsení po Slovensku majú možnosť sa združiť do jednotnej usmerňujúcej činnosti k obhajovaniu svojich zberateľských záujmov a k dôstojnej reprezentácii slovenskej filatelie. K slovenskej známke treba prechovávať úctu, pretože aj tá je symbolom štátnosti. Ministerstvo sa snažilo a snaží podporovať filateliu v duchu spolupatričnosti kultúrneho sveta.

Predseda Zväzu slovenských filatelistických spolkov JUDr. Juraj Bulla uviedol, že slovenská filatelia napriek ťažkým vojnovým časom napreduje, je životaschopná. Preto životaschopný musí byť aj Zväz slovenských filatelistických spolkov. Musí plniť úlohu organizačnú, výchovnú, literárnu a ďalšie. Zvláštny zreteľ patrí výchove dorastu, právnej ochrane zberateľov pred sebeckými jednotlivcami. Doteraz osamotené kluby živorili, nevedeli o sebe, neboli jednotné akcie. Úlohou je vzájomná pomoc a solidarita.

14. marec 1939 – filatelistami stále hľadaný dátum

Tvorcovia exponátov národnej triedy, exponátov najmä Slovenska 1939 – 1945 alebo Slovenskej republiky od roku 1993 snažia sa do exponátov dať to najlepšie čo uvádzali a uvádzajú katalógy, o čom písala alebo píše odborná tlač, resp. čo sami zistili a pochopiteľne zohnali. Všeobecne je tak tomu od čias prvých exponátov a ich vystavovaní. Čím vyššia a dôslednejšia špecializácia kvalitným, nie bežným filatelistickým materiálom, tým je predpoklad vyššieho ocenenia.

Už na prvej Medzinárodnej výstave poštových známok v období prvej Slovenskej republiky roku 1942 v Bratislave, ako je to zrejmé z odborných časopisov, spravidla k nepečiatkovaným známkam sa dávalo aj ich poštové použitie, celistvosti a celiny a veľmi časté boli výstrižky.

Na spomínanej Medzinárodnej výstave poštových známok v Bratislave v roku 1942 bolo viac exponátov známok Slovenskej republiky 1939 - 45. Experti, publicisti ako Ladislav Novotný, Miloš Müller, Matúš Ursiny a Ing. Ptačovský poukazovali na to, že v exponátoch veľkú úlohu majú dátumy. Dátumy vydania emisii, a prvým dňom vydania doložená celistvosť či celina. Už v tom čase sa za významný dátum považoval 14. marec 1939, vznik Slovenského štátu. Ďalším dátumom bol deň prijatia Ústavy Slovenskej republiky 22. 7. 1939 a deň zvolenia prvého slovenského prezidenta 6. október 1939, nie však len s príležitostnou pečiatkou, ale aj dennou priehradkovou pečiatkou. (Na titulnej strane je ilustrácia príležitostnej pečiatky používanej v danom období.)

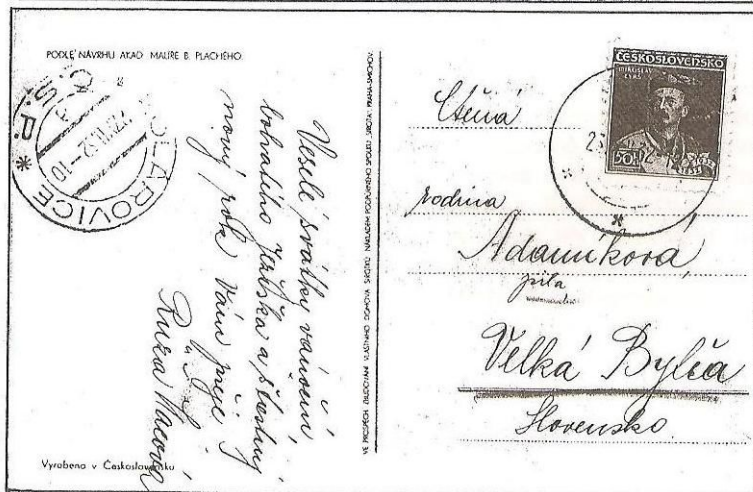
V súčasnosti tvorcovia exponátov národnej triedy Slovenska 1939 – 45 celistvosťou či celinou alebo výstrižkom s dátumom 14.3.1939 „otvárajú“ svoj exponát akoby upozornením, že exponát tento dátum obsahuje. Takýto materiál je na aukciách v nemalej cene a na burzách sa prakticky nevyskytuje. Pokiaľ viem, za cenu 30 €, 40 € či 50 € by ste takúto celinu či celistvosť nezohnali. 14. marec 1939 filatelistami je a bude hľadaný. -og-

Výstrižok z pozdravu na pohľadnici s dátumom 14.3.1939

So vzťahom k Bytči

Dve na prvý pohľad bežné adresné strany pohľadníc. Prvá pohľadnica adresovaná Ladislavovi Zacharovi, mestskému hájnikovi do Bytče z Banskej Štiavnice (Selmecebsánya) 26.6.1908. Obsah: Všetko dobré k meninám a viacerí podpísaní, asi rodiny. Druhá pohľadnica adresovaná rodine Adamíkovej do Bytče na pílu. Odoslaná z neidentifikovateľnej pošty 23. 12. 1932 a doručená do Kolárovcí (viď príchodzia pečiatka 27.12.1932). Asi pošta bola informovaná, kde sa adresát nachádza.

Burza v kaviarni Olympia (List bez adresáta 1.)

Ochutnal som filateliu a zakotvil v nej, pretože tá nie je len čierna alebo len biela. Je v nej kúzlo okamžiku, ktorý pretrváva a s ním kus posunutého detstva.

Nevidíme ho, cítime ho.

O tom ma presvedčili návštevy na burze v kaviarni Olympia v Bratislave v sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch 20. storočia.

Svojho času mienil som posplietat' do vrkočov histórie kus deja filatelie v Bratislave, kde som prežil spolu s rokmi štúdia a zamestnania 12 rokov. Jeden priateľ mi širokým úsmevom povedal: Myslíš, že to bude tých prisťahovalcov v hlavnom meste zaujímať? Radšej svoju srdcovú záľubu, kým si pri publikačnej sile venuj Slovensku. Takto mi priateľ - filatelista dobrácky naservíroval z jeho národného videnia, aby som vypoľ môj záprah snáh osedlaný istou dávkou podkladov odkladaných v osobnom archíve k spracovaniu témy, ktorá sa strácala vo vodách Dunaja. V roku 1978 som s Ing. Ottom Bartoňom, vtedajším členom Predsedníctva ZSF a predsedom Komisie mládeže ZSF debatoval o spravovaní témy „Burza v kaviarni“, avšak už nasledujúci rok 1979 mi to skomplikoval, keď na konferencii Mestského výboru ZSF v Bratislave bol som zvolený za podpredsedu tohto zväzového orgánu a pribudla organizačná práca. Ale stránky zostali ako spomienka na sedemdesiate a osemdesiate roky 20. storočia. Teda ...

Olympia je či vlastne bola kaviareň neďaleko Tatra Revue, ktorá tiež bola, neviem či je, kde sa cez nedele stretávali filatelisti. Nielen z Bratislavy a Záhoria. Častými návštevníkmi boli Moravania, filatelisti z Trenčína, Žiliny, Trnavy, občas z východného Slovenska. Vedeli sme, kto kde má v kaviarni „svoj“ stolík a stoličku, čo ponúka, o čom debatuje, kto koho chváli či haní, kto odkiaľ prišiel ... bol to taký uvoľnený žúr súrodého spoločenstva teplo-milnej oddanosti k filatelii, v ktorej sa počas zopár hodín prehrával ten istý nemý film „hľadéním“ do albumov a po zdvihnutí obočia hovorený film často plný zvedavých otázok. Nedeľu čo nedeľu, rok čo rok s tými istými „hercami“ - návštevníkmi. Filatelistami.

V rokoch 1969 a 1970 a následne v rokoch 1975 - 1980 som pracovne pôsobil v Bratislave na Ministerstve spravodlivosti SR. Po pracovnom čase som patril k tej záujmovej sorte o filateliu, ktorá sa stretávala na posedení v niektorej kaviarni alebo v domácnosti toho, ktorého filatelistu. Cez nedele to už bolo akoby podľa zaužívaného protokolu stretávanie sa na burze v kaviarni Olympia. Tam sa privoniavala i koštovala chuť poznaného

i nepoznaného sveta známok, celistvostí a celín. Cez drobnohlád tejto zberateľskej prste som spoznával vážené filatelistické persóny i také, ktoré tvorili „načúvajúci kompars“, aby na seba nalepili filatelistické minimum, prípadne si ho vylepšili. Pobytom v Bratislave nemusel som dochádzať do Olympie z Martina, kde som žil. Počúvanie starších, skúsených filatelistov, to bola dimenzia poznávania širších odborných i historických obzorov, hoci na lokálnych martinských pondelkoch v klubovni Domu odborov Strojár sa filatelista tiež ponáral do nepoznaných zaujímavostí.

Kanámi korešpondencie filatelistov so zahraničnými partnermi sa na burze v Olympii objavovali známky západných štátov, tzv. štátov pevnej valuty, ktoré boli vydané napríklad len pred týždňom v tej, ktorej krajine a už boli v Bratislave. Doslova rýchlosť. Prázdne políčka albumových listov sa zapĺňali, kompletizovali sa série. Filatelistický vesmír sa jaľal aj napriek železnej clone. A potom, že známky nemajú krídla. Majú ! Rýchlejšie ako poštové holuby, hoci často „prelet“ cez hranice bol anonymný.

Stávalo sa, že od niektorého stolíka zaznelo : Jéééžiši, ty to máš ?! Boli to hltáči hľadaného materiálu a ich nefalšovaný údiv radosti. Obchod sa uzavrel alebo neuzavrel, ale čašník sa požiadala, aby priniesol jeden „petit áperitif“. Okrem kafé. To aby stretnutie najmä pánov „fotrov“ - zberateľov klasiky dostalo medzinárodný honor.

Vo vzduchu panovalo priateľstvo, podávanie rúk, k partnerom úctivý úklon s pozdravom, bolo cítiť vzájomnosť a lásku k známkam. Jedno i druhé patrilo k sebe ako fungujúca skladačka až kým nezaznelo: Páni, končíme, pozor na schodisku ! Všetkým známy pán vrchný pravidelne s motýlikom (on to vlastne nebol vrchný, ale pán s manželkou, ktorí si na nedeľné dopoludnie „prenajali“ kaviareň na obsluhu aby si týmto spôsobom privyrobili) oznamoval návštevníkom, že približne v priebehu pol hodiny sa kaviareň zatvára, burza končí. Ešte poprial dobrú chuť k nedeľnému obedu so slepačou polievkou a návštevník opúšťajúci burzu rekapituloval z kúpeného či predaného osobnú výhru, ktorú v tom okamihu nazýval šťastie. Nemohol inak ako dospieť k poznatku, že filatelia je pohoda, hoci cesta domov tých vzdialenejších mohla byť komplikovaná. Napriek tomu zrejme každého hrial pocit spokojnosti.

„Starí prešpuráci“, ktorí sa do Bratislavy prisťahovali, keď sa ešte nevedelo, či Bratislava bude Wilsonovo mesto alebo Bratislava, teda o nejaké dve či tri generácie starší ako mladší návštevníci burzy v Olympii, už sa cítili ako zahustený rodový *prešpurácky* koncentrát v nadrealistickom obraze „Bratislavčana“ ... a teda niečo viac skrze vlastné pocitové povýšenie sa. V kaviarni Olympia všeobecne horela zmiešaná atmosféra pokoja a ruchu, pretože vrava sa rinula zo všetkých strán. Od každého stolíka. Hoci boli šesťdesiate, sedemdesiate a osemdesiate roky 20. storočia, od niektorého stolíka bolo začuť aj maďarčinu, nemčinu a často češtinu. Na burzu sa zatúlali filatelisti z Viedne či Budapešti i spoza rieky Moravy. Otto Gáľa

Fédération Internationale de Philatélie

Thematic Philately Commission

TCNews

www.fipthematicphilately.org

BULLETIN OF THE FIP THEMATIC COMMISSION

N. 26 – JANUARY 2014

Komisia pre tematickú filateliu FIP vydala v januári 2014 svoje 26. číslo bulletinu TC News. Číslo, ktorého obsah by mal poznať každý tvorca exponátu tematickej filatelie, pretože len tak je možné napredovanie v duchu meniacich sa pravidiel tvorby tematických exponátov, čo by si mala osvojiť aj mládežnícka filatelia. V čísle sú uvedené inovované ustanovenia pravidiel GREX, v niektorých nie nepodstatných bodoch. Nie je cieľom tohto príspevku zmeny uvádzať, mohla by nás napadnúť Komisia pre tematickú filateliu ZSF, že zasahujeme do jej kompetencie hoci ... hoci, ako sme zistili na poslednom valnom zhromaždení ZSF má len jediného člena, takže je nanajvýš otázne, či ide o komisiu v právnom slova zmysle alebo len o kvázi gestora. Zmeny v pravidlách GREX podpísal predseda komisie Jonas Hällström s odporúčaním si ich osvojiť.

Došlo ku korekcii porotcov FIP pre tematickú filateliu. Koľkými porotcami sú jednotlivé zväzy zastúpené pre hodnotenie tematických exponátov z 98 porotcov FIP: Európa - Nemecko – porotcov 6, Taliansko a Francúzsko - po 5, Poľsko – 4, Švajčiarsko, Švédsko, Belgicko, Španielsko, Portugalsko, Rusko, Bulharsko, Izrael – po 3, Česko a Nórsko – po 2, ostatní, medzi nimi i Slovensko po jednom porotcovi. Z Ázie má Južná Kórea porotcov – 6, z Južnej Ameriky Brazília – 5, Argentína – 3, Austrália má 5 porotcov. USA má porotcov 3.

V čísle sú uvedené mená i fotografie jednotlivých predsedov sekcii pre odvetvia tematickej filatelie. Torsten Eckel z Nemecka je predsedom sekcie pre oblasť Umenie a Kultúra, Fernando Martinez zo Švajčiarska pre oblasť História, André Scheer z Holandska pre oblasť Medicína a Spoločnosť, Lütz König z Nemecka pre oblasť Fauna ... atď. Z názvov niektorých tematických exponátov na medzinárodných a svetových výstavách : Svet v gymnastike, Mosty a mostná technika, Milióny rokov prírody na našej planéte, Čokoláda chutí, Ženy, milujem Vás, Víno – môj priateľ, Olympské hry 1936 v Berlíne, Holuby, Líšky, Medvede, atď. Krátke i dlhé názvy. V čísle sú ukážky filatelistickej materiálov, ich rôznorodosť, aj také, ktoré by náš tvorca exponátu nezaradil, aby ho naša porota nekárala za „nefilatelistickej“ materiál. Prečítaním tohto čísla konštatujem, ako slovenská tematická filatelia zaostáva. Za zaslaný bulletin ďakujem predsedovi ZSF p. M. Ľaršíkovi. O. Gáča

Glosár o zaniknutých štátoch a štátikoch

Je to samozrejmé, že filatelisti zbierajú známky štátu v ktorom žijú a popri tom nie zriedka známky niektorého iného štátu, na 50 % takého, ktorý zanikol. Zberateľ obyčajne finančne nestačí tempu vydávania nových známok iného štátu, preto volí filatelistiky uzatvorenú krajinu.

Naši predkovia zbierali známky Česko-Slovenska, neskôr prvej Slovenskej republiky. My sme zbierali známky II. Česko-Slovenskej republiky a teraz známky Slovenskej republiky. Časť filatelistov na Slovensku zbiera aj známky Českej republiky. V zbierkach sa odzrkadľuje obraz politickej mapy sveta s jeho zmenami. Nová známka je nositeľom mena nového štátneho útvaru, ale existujú aj výnimky. Napríklad ťažko by sa na mape hľadal štát Thurn-Taxis. Neexistoval a predsa sa vydávali známky s týmto názvom. Starší filatelisti to poznajú, mladším pripomeniem, že túto poštu mal v správe šľachtický rod Thurn – Taxisovcov vo viac nezávislých štátov nemeckého zväzu na základe rozhodnutia viedenského kongresu z roku 1815. Táto pošta mala vlastné známky. Zanikla v roku 1867, keď ju odkúpilo Prusko.

Filatelisti viac, ako zberatelia iných odvetví vidia súvislosti medzi politickým vývojom a poštovou správou a môžu konštatovať, že príčiny vzniku alebo zániku niektorých štátnych útvarov sú rozdielne. Vidia, že niektoré štáty opätovne vznikli, niektoré stačili vydať len jednu známku (Poľsko roku 1860, potom až roku 1918) alebo iba pár sérii (Cirkevný štát, ktorý zanikol v roku 1873 a bol obnovený roku 1929). Niektoré štátiky zanikli zlúčením sa do väčšieho štátneho útvaru. Mestské štátiky na území Talianska vydávali svoje známky: Neapol, Sardinia, Romagna, Toskánsko, Parma, Sicília, Modena, Lombardsko, Cirkevný štát. Zanikli v šesťdesiatych rokoch 19. storočia pod vlajkou Talianska. V Nemecku to boli Brémy, Sasko, Brunšvig, Hamburg, Oldenburg, Prusko, oba Meklenburgy, ktoré ako filatelistické krajiny zanikli roku 1867 vytvorením Severonemeckého poštového spolku. A na dôvažok: Nemecko anektovalo ďalšie územia ako Bádensko v roku 1872, ostrov Helgoland roku 1890, Würtembersko roku 1902, v roku 1920 Bavorsko, 1935 Sársko a v roku 1938 Rakúsko. Áno, Rakúsko v roku 1938 skončilo ako známková krajina až do skončenia 2. svetovej vojny. V 20. storočí niektoré krajiny prestali vydávať známky v dôsledku politických zmien. Bosna, Čierna Hora a Srbsko sa zjednotili do Juhoslávie a ako známkové krajiny zanikli. Vydávanie známok obnovili po rozpade Juhoslávie koncom 20. storočia. Podobne to bolo so sovietskymi republikami. Niektoré štáty nakrátko „ožili“ a vydali zopár známok, ako v roku 1903 Prusko, Bádensko v roku 1905. Takýto stav (v neúplnosti) bol v Európe a obdobne v ostatnom svete, najmä pokiaľ ide o kolónie európskych štátov na iných kontinentoch. Zmizli kolónie Anglicka, Francúzska, Talianska, Portugalska a ďalšie. Nebyť nemeckého časopisu, zabudol by som na Rakúsko.

Otto Gáta

Precíznosť nemeckých filatelistov je zrejmá aj z dochvíľnosti vydávania ich časopisu. Neexistuje nič také, aby odberateľ dostal časopis mimo pravidelný kalendárny deň v mesiaci v ktorom časopis dostáva, na čo už je po roky zvyknutý. (Preto aj náš bulletin sa snažíme dodávať v prvom týždni daného mesiaca).

O pripravovaných novotách aj v UPU informuje zástupca generálneho riaditeľa UPU Pascal Clivaz v podstate tým, že na moderný svet musí reagovať aj pošta a teda aj známková tvorba. Je to v zmysle stratégie na roky 2013 – 2016 tak, ako to prijal Svetový poštový kongres v Dohe, o čom v našom bulletine v roku 2012 filatelistov informovala Ing. Jarmila Brichtová, riaditeľka poštových služieb MDVRR SR.

V pravidelnej rubrike každého čísla popredný filatelist Günter Bechtold sa zaoberá štúdiom a novými poznatkami známk Nemeckej ríše. V januárovom čísle skúma obyčajnú korešpondenciu s inflačnými známkami z roku 1923. Záver aj pre nás : oplatí sa študovať korešpondenciu.

V č. 1 a 2/2014, podobne, ako v minulom roku sú na celej strane propagované „detské známky“ a ďalšia strana je venovaná detskej skladačke myšiaka, teda zjavná snaha aj o mládežnícku filateliu. Kladom je, že mladí filatelisti sa neschádzajú len počas filatelickej olympiády, ale aj v bežnom roku na niektorej zaplánovanej akcii. Napríklad 9.11.2013 si 36 detí medzi 8 – 14 rokmi naplánovali tzv. Akčný deň, navštívili niektoré mestá i televíziu. (V septembri vyjde známka Sobášny palác, - príležitosť ?)

Pokračuje ponuka katalógov a ďalší článok na tému polárnej pošty od Maxa Koeslinga, ktorá je v Nemecku veľmi obľúbená.

„Aukčným ťahákom“ je známka bývalej nemeckej kolónie Kiatschau nominálnej hodnoty 1 ½ dolára s novo zisteným zúbkovaním po 108 rokoch (!) od vydania. (Vyvolávacia suma na aukcii je 24 000 €).

Pripomenieme aj číslo 2 / 2014 Deutsche Briefmarken Revue a to d' ďalším poznatkom: titulná strana veľa znamená. Pri porovnávaní doslova uniformity jednostrannosti Spravodajcu ZSF reprodukováním iba noviniek nedá mi sa zamyslieť či ide o spravodajcu filatelistov alebo pošty. Nič proti pošte, to v žiadnom prípade, podporuje zväz, ale hádam trochu svojskosti by sa patrilo. Alebo sa bojíme ? Koho ? Alebo iné nepoznáme ?

Číslo 2 ma navodilo k tomu, aby som glosár napísal o zaniknutých štátoch a štátičkoch. Obsiahly článok v Revue je opäť venovaný Tretej ríši a reprodukované sú návrhy na známky pre Nemeckom obsadené Rakúsko: Deutsches Reich – Land Österreich. Článok napísal priamo editor a doložil bohatým materiálom. (Realizovala sa iba jedna známka, v poradí štvrtá).

Viac, ako vyššie uvedené ma zaujala príležitostná známka „1250 rokov kláštora v Lorsch“ aj z toho dôvodu, že v tomto roku je vydaná spomenutá známka Sobášny palác v Bytči a hádam aj pre porovnanie, ako krásne, nevtieravo je ilustrácia kláštora zasadená do farebného prostredia.

O Z N A M Y

Stretnutie Gabrielistov

- Dňa 29. marca sa v Katolíckom dome v Považskej Bystrici uskutoční jarné stretnutie členov Spoločenstva sv. Gabriel. Ján Vallo

Reprezentácia v Londýne

- V dňoch 22. a 23. mája t. r. sa v Kráľovskej filatelickej spoločnosti v Londýne bude konať filatelistický míting, ktorý organizuje Maďarská filatelistická spoločnosť vo Veľkej Británii (Hungarian Philatelic Society of Great Britain). Viaceré zväzy budú vystavovať exponáty poštovej histórie. Bol som oslovený Mabéoszom a Mafittom v Budapešti vystaviť časť svojho exponátu Uhorsko – predznámkové obdobie, ktorý na Svetovej filatelickej výstave Brasiliana v Brazílii získal veľkú zlatú medailu.

MUDr. Juraj Pálka, Košice

Inaugurácia v roku 2015

- Ďalšie príležitostné známky v emisii Krásky našej vlasti: Súľovské skaly a Manínska tiesňava budú vydané 18.9.2015. Zrejme inaugurácia známky Súľovské skaly sa uskutoční v Bytči. Autorom oboch známok má byť akad. maliar Marián Čapka. Jozef Lulák, Hliník

Múzeum vlakovej pošty

- *Vlaková pošta od jej zriadenia trvala takmer 150 rokov. Na Slovensku činnosť vlakovej pošty skončila 1.6.1997 a v Českej republike 29.5.1999. Česká pošta vydala k uvedenému dátumu viac príležitostných pečiatok.*

Dvaja nadšenci Marek Tomek a Peter Študent, bývalí pracovníci vlakovej pošty, zadovážili si vyradený vagón bývalej vlakovej pošty vyrobený v roku 1949 v podniku Tatra, závod Kolín. Obaja nadšenci zriadili v ňom Múzeum vlakovej pošty. Domovskou stanicou sa stali Lednice na Morave. Vo vagóne sa nachádza pôvodné originálne zariadenie vrátane vlakových pečiatok, plombovacích klieští, poštových vriec atď. Od budúceho roku budú obaja vykonávať „jazdy“ a vo vagóne zriadia pojazdnú poštovňu.

Ivan Tvrдый, Hlohovec

